

KRÁSA NAŠEHODOMOVA

ČASOPIS ČESKÉHO SVAZU OCHRÁNCŮ PŘÍRODY

PODZIM/ZIMA 2015

ROČNÍK XV (57)

Naučná stezka

Medník

Rozhovor

s profesorem

Moldanem

Ochrana přírody

v Norsku a Arménii

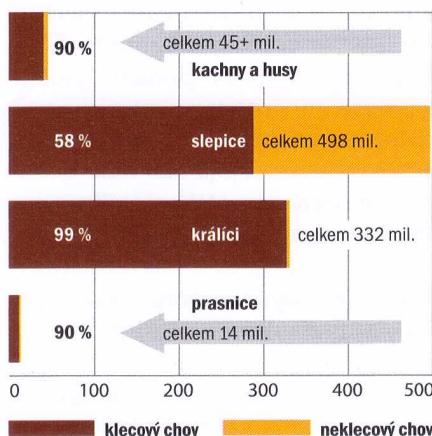
Keře známé a neznámé

Klec je jedním z nejkrutějších vynálezů používaných k ovládání zvířat a dokonale symbolizuje průmyslovou živočišnou velkovýrobu, která škodí přírodě, lidem i celé planetě. Klece uzavírají zvířata do izolace, nutí je žít namačkaná na malém prostoru a brání jim v naplnění přirozených potřeb. Chov v takových podmínkách i při dobré péči o seřetovatelů zvířatům působí vážné zdravotní problémy a silně narušuje životní pohodu zvířat.

Navzdory očividným nedostatkům klecových technologií je v Evropě každoročně vězněno v klecích přes 700 milionů hospodářských zvířat. Škála zvířat chovaných v EU v klecích je širší, než si mnozí možná myslí. Jsou to nejen nosnice (v „obohacených klecích“), ale i prasata (v klecích či kotcích pro březí prasnice a v porodních klecích), kachny a husy (na játra „foie gras“), křepelky i králíci.

Počet hospodářských zvířat v klecích v EU je šokující. Zde je několik příkladů.

Konec doby klecové

Žijeme ve 21. století. Je čas pokročit ve vývoji a ukončit středověkou praxi věznění zvířat za mřížemi.

TEXT ROMANA ŠONKOVÁ

FOTO: ARCHIV COMPASSION IN WORLD FARMING

Ukončujeme dobu klecovou

Již téměř 50 let mezinárodní organizace Compassion in World Farming (více na www.ciwf.org) vede kampaně za ukončení těch nejkrutějších způsobů chovu, aby zajistila hospodářským zvířatům co nejlepší životní podmínky a kvalitu života. Díky této kampani a spolupráci s dalšími podobně smýšle-

Březí prasnice se v kleci nemůže ani otočit. Fyzické i psychické strádání se projevuje stereotypním chováním, jako je okusování kovových zábran.

FOTO: ARCHIV COMPASSION IN WORLD FARMING

jícími organizacemi bylo dosaženo dílčího pokroku v podobě celounijního zákazu používání individuálních kotců pro telata, holých klecí pro nosnice a částečného zákazu klecí i kotců pro březí prasnice. Největším úspěchem je uznání faktu, že zvířata jsou cítící tvarové, což je zakotveno v Lisabonské smlouvě z r. 2009. Kruté praktiky velkochovů však stále pokračují.

Compassion in World Farming proto právě před rokem zahájila ambiciózní celoevropskou kampaň Konec doby klecové s cílem ukončit používání všech kleců pro hospodářská zvířata v EU prostřednictvím podpory

národních vlád a evropských institucí. V České republice kampaň koordinuje zástupkyně Compassion a aktivně na ni spolupracují organizace Společnost pro zvířata – ZO ČSOP a NESEHNUTÍ.

Kampaň odstartoval šokující dokument z velkochovů králíků. Investigativní tým Compassion in World Farming navštívil loni na jaře a v létě 16 farem na Kypru, v Řecku, v Itálii, v Polsku a v České republice a odhalil hrozné podmínky, v nichž musí žít králíci v klecových velkochovech.

Málokdo ví, že králíci jsou druhým nejvíce chovaným hospodářským zvířetem v EU. Podle statistiky FAO (viz

Celoevropská kampaň za ukončení klecových velkochovů hospodářských zvířat

graf) se v EU každoročně vykrmuje na maso přes 330 miliónů králíků a z nich 99 % stráví život v klecích.

Realita klecových velkochovů králíků

Králiči v průmyslových velkochovech stráví celý svůj život v bateriových klecích: narodí se v kleci a v kleci zůstanou až do porážky o 80 dní později. Malé holé drátěné klece jim způsobují zranění tlapek a stres. Stísněný prostor jim brání v přirozeném chování, nemohou skákat, panáčkovat, ani se ukrýt. Některé klece jsou příliš nízké a králiči se nemohou ani vzprímeně posadit.

Chovné samice jsou často chovány v individuálních klecích celé dva roky. Při umělé inseminaci se s nimi zachází velmi hrubě. Běžnou praxí jsou mrtví králiči pohovení na zemi nebo na vrchu klecí, vysoký obsah čpavku z výkalů pod klecemi a nedostatečná ventilace – není divu, že takové chovy jsou živnou půdou pro infekce a ji-

né nemoci. Proto se králíkům podává velké množství antibiotik (5–7krát více než v chovech prasat či drůbeže), což značně přispívá ke vzniku antimikrobiální rezistence, která způsobuje neúčinnost antibiotik nutných pro léčení nemocí u lidí. Králičí maso prodávané v českých obchodech či nabízené v restauracích pochází s největší pravděpodobností právě z takových velkochovů.

Řešení

V posledních letech došlo k určitému posunu ve způsobu chovu králíků. Někteří chovatelé přecházejí na tzv. „parkový“ systém, vyvinutý v Belgii, kde od roku 2014 platí zákaz chovu králíků na výkrm v klecích a od roku 2021 budou odstraněny i klece pro chovné samice. Ačkoli zatím žádné existující chovné systémy nesplňují všechny behaviorální potřeby králíků, „parkový“ systém zaručuje podstatně lepší životní podmínky než klece díky významné většině prostoru pro pohyb a sociální kontakt, obohacení o úkryty, seno nebo slámu, předměty pro okusování a pohodlnější podlahu.

Je kruté a zbytečné chovat králíky v klecích, a proto byla před rokem vyhlášena celoevropská petice, která žádá Evropskou radu a ministry zeměděl-

„Proč jsem podepsala petici proti klecům? Statistiky zdůrazňují, že v nehumánních podmínkách jsou opravdu alarmující. Nevím, jak by se nám líbilo, kdyby sem přilítli superinteligentní mimozemštani, pro které bychom byli jenom hroupá potrava, a chovali by se k nám tak, jako my k ostatním živočišným druhům, se kterými sdílíme tuto překrásnou a hojnou planetu. Často se za lidstvo stydím, a proto jsem se připojila ke kampani Konec doby klecové a podepsala petici proti velkovýrobnímu klecovému chovu králíků.“

**Simona Babčáková,
herečka a patronka kampaně
Konec doby klecové, červen 2015**

ství členských států, aby přijali účinná opatření, která zajistí, že králiči nebudou chováni v klecích ale v humánních podmínkách. Petice, kterou již podepsalo více než 70 000 občanů EU, bude začátkem příštího roku předána Evropské radě.

Klec patří do muzea

Na podporu kampaně proběhla 10. září v sedmi zemích EU akce, při níž byly doručeny použité klece z velkochovu králíků do muzeí v sedmi evropských městech: The National History Museum v Londýně, Rijksmuseum v Amsterdamu, Musée du Louvre v Paříži, Muzeum Narodowe ve Varšavě, Museo della Tortura v Lucce a Deutsches Historisches Museum v Berlíně. V Praze předala klec do Národního zemědělského muzea patronka kampaně, populární herečka Simona Babčáková, a upozornila na to, že klece nemají místo v moderním zemědělství 21. století. Klec přijal Ing. Jiří Houdek, náměstek generálního ředitelky NZM a ředitel pobočky Praha, a bude vystavena v prostorách muzea.

V rámci této dlouhodobé kampaně se plánuje řada dalších aktivit a přibývat budou další druhy zvířat, jimiž se budeme zabývat. Vše o kampani a probíhající petici se dozvíte na www.konecdobyklecove.cz.

*Autorka je zástupkyně
Compassion in World Farming v ČR.
Kontakt: Romana.Sonkova@ciwf.org.uk*

FOTO: PATRIK SLÁMA